

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

van 27 juni 2017 met nummer RvVb/A/1617/0991
in de zaak met rolnummer 1314/0747/SA/5/0695

Verzoekende partijen	1. de heer Pierre MUYS 2. mevrouw Elisabeth DE WANDELER vertegenwoordigd door advocaten Laurent PROOT en Sofie DE MAESSCHALCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141
Verwerende partij	de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO , afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5
Tussenkommende partij	de nv MOBISTAR vertegenwoordigd door advocaat Pascal MALLIEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Meir 24

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 1 augustus 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 juni 2014.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het vervangen van een bestaande vakwerkpyloon door een nieuwe vakwerkpyloon met een hoogte van 38 meter, het aanbrengen van antennes voor mobiele communicatie voor verschillende operatoren en het plaatsen van bijbehorende technische kasten op een perceel gelegen te 9840 De Pinte, Polderbos z.n., met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nrs. 470K en 470L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 23 september 2014 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 29 september 2014 toe in de debatten.

2.

De Raad verwerpt de vordering tot schorsing met het arrest van 25 november 2014 met nummer S/2014/0165. De behandeling van de vordering tot vernietiging wordt toegewezen aan de vierde kamer.

Dit arrest werd aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 10 december 2014.

Met een aangetekende brief van 19 januari 2015 werd aan de verzoekende partijen meegedeeld dat de Raad geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ontvangen.

De verzoekende partijen dienen met een aangetekende brief van 20 januari 2015 een verzoek tot voortzetting in en vragen om te worden gehoord.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging met toepassing van de procedure voor versnelde rechtspleging op de openbare zitting van 17 maart 2015.

Met het arrest met nummer A/2015/0311 van 26 mei 2015 stelt de Raad de afstand van geding vast.

De verzoekende partijen stellen tegen dit arrest op 10 juli 2015 een cassatieberoep in bij de Raad van State. Met het arrest met nummer 234.285 van 29 maart 2016 vernietigt de Raad van State het bestreden arrest en verwijst de zaak door naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Met een beschikking van 23 mei 2016 wordt de zaak toegewezen aan de vijfde kamer.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging met toepassing van de procedure voor versnelde rechtspleging op de openbare zitting van 14 juni 2016. Gelet op het onderling akkoord tussen de partijen stelt de kamervoorzitter de zaak in dezelfde staat in voortzetting naar de openbare zitting van 9 augustus 2016. Op de openbare zitting van 9 augustus 2016 stelt de kamervoorzitter de zaak in dezelfde staat in voortzetting naar de zitting van 13 september 2016 om onder meer de partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent een mogelijke bemiddelingspoging.

Met het tussenarrest van 4 oktober 2016 met nummer RvVb/A/1617/0130 heeft de Raad het opstarten van een bemiddelingsprocedure tussen de procespartijen bevolen en een termijn van vier maanden voor de bemiddelingsopdracht bepaald. De behandeling van de zaak is verdaagd naar de openbare zitting van 14 februari 2017. Met het tussenarrest van 7 maart 2017 met nummer RvVb/1617/0640 wordt, op vraag van de partijen, de bemiddelingstermijn verlengd met drie maanden en de zaak verdaagd naar de openbare zitting van 13 juni 2017.

Naar aanleiding van die zitting heeft één van de partijen meegedeeld dat zij de bemiddeling wenst stop te zetten.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging met toepassing van de procedure voor versnelde rechtspleging op de openbare zitting van 13 juni 2017.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Omwille van hetgeen hierna volgt, is het nog niet nodig te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst.

IV. DE VERSNELDE RECHTSPLEGING

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten in het verzoek tot voortzetting uiteen dat zij op 11 december 2014 de aangetekende brief van de griffie van de Raad ontvingen met het niet-schorsingsarrest en dat zij vervolgens een aangetekende brief van 20 januari 2015 van de hoofdgriffier hebben ontvangen met “melding dat er niet tijdig een verzoek tot voortzetting zou zijn ontvangen” en waarin “wordt meegedeeld dat overeenkomstig artikel 27, § 1 van het Procedurebesluit de Raad de afstand van geding zal uitspreken ten aanzien van de verzoekende partij die geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend conform artikel 4.8.19, tweede lid VCRO”.

De verzoekende partijen stellen vervolgens in hoofddorde dat er voor de huidige zaak geen bindende vervattermijn van toepassing is voor het indienen van het verzoek tot voortzetting, aangezien het Grondwettelijk Hof de vervaltermijn van vijftien dagen in artikel 4.8.19 VCRO heeft vernietigd in zijn arrest nr. 98/2014 van 30 juni 2014. Volgens de verzoekende partijen heeft dit tot gevolg dat er geen (decretale) bindende termijn meer van toepassing is voor het indienen van een verzoek tot voortzetting en de vermeende sanctie geen enkele rechtsbasis meer heeft.

Voorts stellen de verzoekende partijen in essentie dat de regelgever weliswaar heeft getracht om een nieuwe bindende vervaltermijn van dertig dagen te koppelen aan het indienen van een verzoek tot voortzetting, maar dat zou slechts gebeurd zijn door aanpassing van nieuwe procedurebepalingen die uitsluitend van toepassing zouden zijn op beroepen die worden ingeleid vanaf 1 januari 2015. Vermits het beroep van verzoekende partijen werd ingesteld op 1 augustus 2014 is derhalve geen bindende vervaltermijn voor het indienen van een verzoek tot voortzetting van toepassing. Een vervaltermijn moet volgens de verzoekende partijen steeds een wettelijke of decretale basis vinden.

De verzoekende partijen besluiten dat het verzoek tot voortzetting, gelet op het ontbreken van een decretaal vastgelegde vervaltermijn, tijdig is ingediend. Overigens, stellen de verzoekende partijen nog dat het verzoek tot voortzetting in ieder geval binnen een redelijke termijn, want binnen een termijn van 40 dagen na kennisgeving, werd ingediend.

In ondergeschikte orde voeren de verzoekende partijen aan dat voor zover de Raad van oordeel zou zijn dat het verzoek tot voortzetting niet tijdig werd ingediend, toepassing gemaakt moet worden van het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd.

De onoverwinnelijke dwaling vloeit volgens de verzoekende partijen voort uit (1) de vernietiging door het Grondwettelijk Hof van de vervaltermijn van 15 dagen, waardoor de verzoekende

partijen er terecht vanuit gingen dat er geen termijn geldt voor het indienen van het verzoek tot voortzetting; (2) het ontbreken van een decretale of regelgevende bepaling die deze vernietiging van de termijn door het Grondwettelijk Hof van artikel 4.8.19 VCRO heeft gerepareerd. De reparatie is op heden louter doorgevoerd voor procedures ingesteld vanaf 1 januari 2015 en (3) de kennelijk onjuiste vermelding op de website van de Raad dat de verzoekende partijen beschikken over louter een termijn van 15 dagen om een verzoek tot voortzetting in te dienen.

2.

De tussenkomen partij antwoordt per brief dat het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 98/2014 van 30 juni 2014 het artikel 27, § 1 van het Procedurebesluit van 13 juli 2012 niet heeft ongedaan gemaakt en dat overeenkomstig deze bepaling een hoorzitting moet worden georganiseerd over de afstand van geding.

Beoordeling door de Raad

Artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd bij wet van 20 januari 2014, bepaalt dat de administratieve rechtscolleges waarnaar de Raad van State de zaak na een arrest van cassatie verwijst, zich gedragen naar dit arrest ten aanzien van het daarin beslechte rechtspunt.

De Raad van State overweegt in het arrest van 29 maart 2016 met nummer 234.285:

“13. Artikel 4.8.19, tweede lid VCRO, in zijn toepasselijke versie (randnr. 4) bevat de regel dat de voortzetting van de procedure na een arrest dat de vordering tot schorsing heeft afgewezen, moet worden gevraagd door verzoeker bij gebrek waarvan een decretaal onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding geldt. Deze decretale bepaling bepaalt geen vervaltermijn waarbinnen een verzoek tot voortzetting moet worden ingediend op straffe van een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

14. Het voormeld schrijven van 10 december 2014 (randnr. 6) aan verzoekers bevestigt enkel de vereiste in artikel 4.8.19, tweede lid, VCRO, zoals hier van toepassing, van een verzoek tot voortzetting bij gebreke waarvan een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding geldt. De brief stelt niet dat het onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding geldt indien niet binnen en dus buiten de aanbevolen redelijke termijn van 30 dagen een verzoek tot voortzetting wordt ingediend.

15. Door te overwegen dat “[n]iets [de RvVb] belet” om aan verzoekers een redelijke termijn van 30 dagen te gunnen voor het indienen van zo’n verzoek tot voortzetting en dat van verzoekers dan mag worden verwacht dat zij op een diligente wijze meewerken aan de procesvoering, en door vervolgens vast te stellen dat verzoekers “geen enkel gevolg gaven aan de uitnodiging om een verzoek tot voortzetting in te dienen tot meer dan een week na de beëindiging van de vooropgestelde termijn van 30 dagen” en te besluiten dat geen rekening kan worden gehouden met dat verzoek tot voortzetting van verzoekers omdat het “in het licht van een diligente medewerking aan de procesvoering” laattijdig is, schendt het bestreden arrest in de voormelde omstandigheden de artikelen 4.8.19, tweede lid, VCRO en 27, § 1, van het procedurereglement RvVb, zoals hier van toepassing, die niet voorzien in een vervaltermijn voor het indienen van het verzoek tot voortzetting van verzoekers.

16. Het middel is gegrond.

...

In zijn arrest met nummer 234.285 van 29 maart 2016 stelt dat Raad van State vast dat de artikelen 4.8.19, tweede lid, VCRO en 27, §1 van het Procedurebesluit, zoals in de huidige zaak van toepassing, niet voorzien in een vervaltermijn voor het indienen van een verzoek tot voortzetting van de verzoekende partijen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat het arrest waarin de schorsing wordt verworpen aan de verzoekende partijen werd betekend met een aangetekende brief van 10 december 2014. In deze brief wordt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid meegedeeld om een verzoek tot voortzetting in te dienen *“binnen een redelijke termijn van 30 dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van deze brief”*. Aangezien de Raad binnen de vooropgestelde termijn van 30 dagen geen verzoek tot voortzetting heeft ontvangen meldt de griffie van de Raad dit aan de partijen per brief van 19 januari 2015. Op 20 januari 2015 dienen verzoekende partijen vervolgens een verzoek tot voortzetting in en verzoeken zij om te worden gehoord.

Gelet op de in de huidige stand van het dossier voorhanden zijnde elementen is de Raad van oordeel dat de in het arrest nr. A/2015/0311 van 26 mei 2015 op het eerste gezicht gedane vaststelling niet langer kan worden volgehouden. Het is aangewezen de zaak voort te zetten volgens de gewone rechtspleging zodat partijen standpunt kunnen innemen met betrekking tot het beroep tot vernietiging.

V. ONDERZOEK VAN HET VERLOOP VAN DE BEMIDDELING

Artikel 4.8.5, §3, derde lid VCRO bepaalt dat de Raad bij het ontbreken van een bemiddelingsakkoord bij tussenarrest de voortzetting van de jurisdictionele procedure beveelt.

Met een e-mail van 22 mei 2017 informeert de heer Eddie Clybouw, door de Raad aangesteld als bemiddelaar, dat één van de partijen hem heeft meegedeeld de bemiddeling stop te willen zetten.

De procespartijen bevestigen de Raad dat de bemiddelingspoging werd stopgezet en zij er niet in geslaagd zijn om tot een bemiddelingsakkoord te komen. Zij verzoeken allen om de zaak verder te behandelen en de vernietigingsprocedure te doorlopen.

De Raad kan niet anders dan vast te stellen dat de randvoorwaarden voor een geslaagde bemiddelingspoging niet langer vervuld zijn. De Raad beveelt dan ook overeenkomstig artikel 4.8.5, §3, derde lid VCRO de voortzetting van de jurisdictionele procedure.

Overeenkomstig artikel 4.8.5, §4 VCRO zijn de proceduretermijnen geschorst tot de dag na de betekening van dit tussenarrest.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De jurisdictionele procedure wordt voortgezet.
2. De beslissing over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 juni 2017 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT